

S'apropen les vacances, just l'època en què els nens petits finalitzen el seu període escolar, i apareix el problema: què fem amb els nens? Aquest mes hem volgut mostrar les necessitats especials i les man-

cances d'un gran nombre de persones que viuen aquest problema puntual de forma permanent: **els discapacitats**. La solidaritat en la seva cura, forma part de les propostes de l'ecologia de la salut.

ASSOCIACIÓ SUPORT: Partir del concepte de persona és el nostre referent de treball

ASSOCIACIÓ SUPORT

Espai d'entitats TOC

Sant Sebastià, 11.
Despatx 7
Telèfon: 646 068 300

L'associació Suport és una entitat de jove creació de Vilanova i la Geltrú que centra el seu treball en les persones amb discapacitats i les seves famílies. Entrevistem en Toni Cebrià, president i coordinador de serveis de l'entitat.

INFORMACIÓ
ELABORADA PER:

CRISTINA DOMINGO → METGESSA
ANNA CALAF → ACUPUNTORA

LAIA SERRA → PERIODISTA
VANESA POLO → FISIOTERAPEUTA

Com va sorgir l'associació SUPORT?

L'associació va néixer de la inquietud d'un grup de persones que ja treballàvem en el camp de les persones amb discapacitat i de la reflexió de les quals va sorgir la iniciativa de crear una entitat que pogués cobrir els buits que es trobaven a la comarca del Garraf.

Quins son els vostres àmbits principals de treball?

En principi ens dediquem a l'àmbit del lleure i del treball amb famílies, tot i que també fem algunes tasques de suport familiar, com acompanyaments i l'atenció domiciliària.

En Toni ens mostra fotografies de les sortides que van fer la passada Setmana Santa. En època de vacances escolars porten als nens a fer esports, inclús fan activitats de navegació, en què els infants participen segons les seves possibilitats. Quina és la vostra filosofia de treball?

El nostre eix de treball es basa en la persona, intentem tenir sempre present el fet de realitzar les actuacions «amb la persona i no per a la persona», és a dir des d'un vessant on valorem i potenciem les capacitats dels nens, tenint molt clar que ells han de formar part activa de totes aquelles decisions que tenen a veure amb la seva qualitat de vida. Pel que fa a les famílies intentem contribuir a la qualitat de vida familiar, ja que el fet de tenir cura d'una persona amb discapacitat sovint pot portar a minvar aquesta qualitat de vida, perquè l'entorn familiar pot caure en rutines on el sobreforç familiar configuri entorns poc òptims per al desenvolupament personal i social dels discapacitats.

Per una altra banda, creiem imprescindible apostar per la normalització familiar, tot aportant el suport necessari perquè no s'acabin configurant com famílies discapacitades.

Mentre parlem, es produeix la trucada telefònica d'uns pares que volen saber si

L'endemà podran comptar amb algun monitor que faci de «cangur», perquè volen assistir a un sopar dels companys de feina. Aquest servei és especialment útil a les famílies perquè els nens ja tenen una relació de coneixença amb els monitors. Quines són les principals dificultats amb què us trobeu?

Doncs, bàsicament el problema és el de sempre, el finançament. Ens trobem en una situació difícil, ja que l'associacionisme en el nostre país no és un eix principal a nivell

VIURE EL LLEURE D'UNA FORMA ENRIQUIDORA, PARTINT DE LES PRÒPIES INQUIETUDS ÉS BÀSIC PER A LA QUALITAT DE VIDA DE QUALESVOL PERSONA.

polític, en la realitat es configuren polítiques que dificulten molt la tasca social que estan fent moltes associacions com la nostra.

En Toni explica que les dificultats també hi són quan els calen trasnports especials per a discapacitats. Aconseguen fer que el preu de cost dels trasllats no sigui més car per als pares que el que costen els vehicles normals. Per on passarien certes solucions?

En primer lloc, per la valoració de la tasca social

LES RELACIONS QUE S'ESTABLEIXEN DINS UN MARC DE LLEURE NORMALITZAT OFEREIX LA POSSIBILITAT D'OFERIR UNA SERIE DE SUPORTS NATURALS QUE SON EL MOTOR REAL DEL CANVI SOCIAL

que es realitza, intentant crear un marc legislatiu en el qual fomentes l'enfortiment real de l'associacionisme. D'una altra banda, caldria fomentar un canvi en l'àmbit fiscal, ja que les aportacions que es poden rebre, a nivell particular o d'empreses, per part d'una associació petita no li permeten d'oferir cap incentiu fiscal, i això, evidentment, facilita que aquestes donacions es destinin a fundacions o altres grans institucions.

Passem a parlar de la qüestió econòmica i ens informa que els recursos són les quotes dels socis col·laboradors. Tenen la sort que hi participen com a socis persones que no compten amb familiars discapacitats. O sigui que el voluntariat s'estén també al finançament. Com valoreu els avenços dins l'àmbit de les persones amb discapacitat?

En els últims temps s'ha avançat molt en certs àmbits. En l'àmbit educatiu hi ha una forta voluntat per crear un marc inclusiu dins les escoles i els instituts. Les experiències actuals ens porten a pensar que anem pel camí adequat, tot i que no s'ha d'oblidar que tot això és fruit d'una lluita constant.

Un dels àmbits on creiem que queda també molt per fer és en el del lleure, ja que encara no hi ha una consciència prou clara de la necessitat d'articular serveis adequats de suport al lleure, per la importància vital que té aquest àmbit en la qualitat de vida de qualsevol persona i on la integració pot ser més efectiva i real.

Ens sorprèn la capacitat que tenen d'incloure els nens en moltes activitats de lleure, ja que participen en sortides al cinema, la piscina, la platja, les bitlles, el minigolf..., i per anar-hi

no dubten a anar-hi amb tren si cal. Quines són les prioritats per als discapacitats?

Evidentment, fer efectives unes polítiques integradores per contra d'altres formes d'actuació segregadores o restrictives, a tots els nivells: educatiu, laboral, de lleure, etc., és a dir, que poguessin configurar un marc on no s'oblidés cap dels àmbits necessaris per gaudir d'una qualitat de vida.

Per aconseguir incorporar aquests nens calen més recursos humans, perquè ells comproven que es necessita un monitor per cada quatre nens. Podem entendre, doncs, que cal una més forta conscienciació social?

Doncs sí, i sobretot des d'una idea basada en la normalització i la integració, no sobre el foment d'actituds sobreprotectores. Cal entendre que la discapacitat no és un tret fix, sinó que depèn dels suports que s'ofereixen, respecte al seu estat de funcionament i aquest es modifica i avança cap a altres estats més adaptatius.

A l'actitud bàsica general que s'hauria d'arribar és a la valoració de la diferència com a positiva, com un valor afegit i no com un fet negatiu, és a dir, que seria tan fàcil com poder ser capaçs de partir d'allò que ens fa ser iguals, el fet de ser persones, que no pas d'allò que ens fa ser diferents.

Voldria aprofitar l'avinentsa, tot parlant de la conscienciació social, i des d'USERDA voldria fer una crida a qualsevol persona que volgués formar part de l'associació, bé sigui com a soci col·laborador o com a voluntari dins les nostres activitats. Per una altra banda, també, fer una crida a les empreses que vulguin oferir el seu suport econòmic als nostres projectes.